

Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Bunevestiri

Cartea Mea de azi cu voi este întâlnirea Mea cu voi și cu poporul cuvântului Meu, fiilor străjeri în calea Mea când vin și-Mi așez în carte cuvântul. Cartea Mea cu voi este hrană și bucurie de nedescris pentru toți cei din cer. S-ar întâmpla uimire mare dacă poporul cuvântului Meu ar avea numai o dată parte să vadă cum stau oștirile cerești și îngerești așteptând clipa când cuvântul gurii Mele, pus de voi în carte și glăsuț apoi în auzul multora, este atât de gustat, este ca un dar, ca un veșmânt pentru trupul duhului sfinților, iar mângâierea lor este mare, și nu s-ar găsi cuvinte care să cuprindă ele starea oștirilor cerești când cuvântul Meu glăsuiește peste cetatea Mea cu voi, cetatea cuvântului, fiilor.

Această sărbătoare dumnezeiască și împărătească este gătită frumos, frumos peste oștirile cerești în această zi, dar cuvântul Meu îi dă o priveliște cu mult mai măreață și cu mare mângâiere în cer. Mama Mea Fecioara este purtată pe aripi de heruvimi în mijlocul slavei zilei de praznic pentru ea și pentru Mine, că e ziua aducerii aminte când a venit îngerul Gavriil trimis de Tatăl, de M-a dat ei. Ea s-a supus, iar Eu am fost așezat în pântecele ei ca să Mă nasc apoi și să împlinesc proorocia venirii Mele Mântuitor pe pământ, și toată această taină a fost așezată prin cuvânt, și cuvântul s-a împlinit.

Am descris așa taina acestei zile de praznic sfânt ca să Ne amintim de clipa cea mare a întrupării Mele, Eu și mama Mea Împărăteasa, și să avem cuvânt de graț și să bucurăm oștirile cerești, care gustă sărbătoarea. Măreție de nedescris este peste tot soborul oștirilor cerești, iar Eu, Domnul, deslușesc pentru cei de pe pământ această măreție sfântă. Acum două mii de ani a fost zi de mare taină această zi a Bunevestiri prin înger peste mama Mea Fecioară, ca să se poată împlini această taină, dar apoi oștirile cerești au văzut împlinirea și au de atunci mângâierea cea mare a Mea peste ei, promisiunea Tatălui, că Mă au în mijlocul lor proorocie împlinită, spusă din vreme prin prooroci și așteptată apoi să se ivească și să aducă mângâierea.

O, tot așa ar fi să fie și pe pământ măreția și mângâierea tainelor împlinite, că Dumnezeu pentru oameni a lucrat și lucrează toate tainele cele mântuitoare, dar oamenii sunt pe pământ, nu sunt în cer, iar vederea le este mărginită și nu văd pe cele cerești și slava lor, care ar lua ochii tuturor dacă numai un picuț s-ar da un colț de perdea deoparte ca să se vadă strălucirea lor, a celor cerești, și oamenii sunt reci din pricina lipsei vederii duhului lor, căci duhul vede, dar omul nu vede, și nu-l doare că nu vede, ba poate îi pare bine, că prea dator ar rămâne dacă duhul i-ar veni în ajutor ca să vadă omul.

Dau să stărnesc dorința și dorul duhului omului spre priveliștea slavei celor din cer, o, și ce mare slavă are între sfinți mama Mea Fecioară, mama Împărăteasă, cea pețită de înger, de vornicel din cer pentru ca să-Mi fac Eu sălaş în ea prin cuvânt și prin Duhul Sfânt și să vin pe pământ prin această porțiță.

O, mamă slăvită de toate puterile și oștirile cerești și îngerești, iată ce mare sărbătoare, și suntem Noi sărbătoriți, tu și Eu și îngerul binevestitor, mamă. Mi-am întărit intrarea în carte, am suflat alinare peste suferință, am pus mângâiere așa cum am putut și am deschis cartea și transmit purtătorilor Mei glasul cuvântului Meu și glasul sărbătorii, mamă. Păsări vestitoare pentru această sărbătoare s-au ivit și au vestit sărbătoarea. Binecuvântată este această măreață amintire de taină cerească pe pământ, mamă, și grăim în această zi pentru această vreme, că vremea de acum este grija cea mai mare pe care o purtăm, și din greu o purtăm. Avem pe România de țară pentru lucrul Evangheliei de azi așa cum am avut Ierusalimul de țară acum două mii de ani, și care Ne-a pierdut, mamă, că Ne-a disprețuit de tot din pricina trufiei celor mari de la cârmă, dar am ridicat sămânță din neamul acela și am început atunci pe pământ zidirea neamului creștinesc. Am avut ucenici ridicați spre credință din poporul acela potrivit Nouă, și aceia Ne-au rămas aproape cu iubire și au prăsit ucenici pentru Noi și pentru Evanghelia venirii Mele în chip de Om

și Dumnezeu pe pământ, iar tu ai fost mama Mea, și ești Împărăteasa și mama creștinilor, a celor ce poartă pe pământ numele Meu, numele lui Hristos, și avem neam mult în cer, de două mii de ani și până azi agonisit, și cu care Ne mângâiem ca de rodul cel dorit, mamă. Amin.

— *O, măreață foarte este slava sărbătorii în această zi sfântă, Fiule Iisus. Suntem purtați și suntem mângâiați, iar oștiri de sfinți ne cântă, ne dau slavă ca unor împărați, și păsări vestitoare ne cântă pe pământ vestind sosirea sărbătorii. Mânuțe măiestre ne-au pregătit curat, curat așternutul încă din ajun, iar Tu ai trimis apoi spălare sfântă, ploaie care să îmbroscăteze ograda și grădina și florile și iarba și casa și pacea și râulețele de piatră din grădină și ușile și porțile și toate, Doamne, și slava sărbătorii s-a așternut din cer și până pe pământ pe loc îmbroscătat și înmiresmat, iar știința cea din lume nici vorbă să fi știut că vine ploaia, ci, din contra, că va fi numai senin, numai soare pe cer, dar numai Tu ești Cel ce știi ce este de făcut pentru o sărbătoare, pentru așternut curat și îmbroscătat pentru ea.*

Ne aplecăm unii altora, noi celor din grădina unde suntem primiți cu sărbătoare că au pregătit curat, curat peste tot, iar ei că ai venit Tu cu spălatul ploii curățitoare și hrănitore și dătătoare de viață peste toate, Doamne. Stăm cu iubire și petrecem noi, cei din cer, și ne mângâiem cu cei ce ne mângâie, Fiule Doamne.

Saltă oștirile cerești în ziua aceasta și se hrănesc din duhul și din cuvântul sărbătorii. O, aș dori, nimic să nu mai fie pe pământ, decât numai curat peste tot, numai muguri și numai flori și numai iarbă veselă și numai mângâiere de la acestea pentru noi și pentru cei ce ne iubesc și ne mângâie, precum tot ce crește pe pământ spre slava și mângâierea Ta, Doamne.

O, când, oare, se va sfârși cu păcatul pe pământ? O, ce frumos, ce frumos va fi atunci pe pământ peste tot, câte flori de rai, câți pomi de rai, câtă iarbă sfântă, cât așternut sfânt pentru Tine! O, când va fi al sfinților pământul, Fiule Doamne? Să ne bucurăm și noi cu creștinii pe pământ față către față, inimă cu inimă, când, Doamne Fiule? O, câtă așteptare pe noi! Să știe aceasta toți cei care știu de noi și de istoria noastră pe pământ cu oamenii, Doamne.

Iar Tu binecuvintează acum împreună noastră petrecere sfântă cu cei ce ne iau cuvântul și ni-l așează pe pământ, și mângâiere să aducă pe pământ cuvântul nostru, Fiule Doamne. Amin.

— *O, vom mai merge, vom mai merge o dată peste pământ cu poporul cel biruitor prin cruce, prin purtarea crucii, mamă. Pregătim pe România, și trebuie să avem grijă de ea din zori în zori, mamă, dar trebuie să avem mare grijă de coborârea Noastră cuvânt pe pământ, cu care Ne pregătim slava ce va să fie aici, mamă. O, e măreață astăzi sărbătoarea, că măreață este ființa ta, care M-a primit prin vestire de înger, mama Mea.*

O, fiilor împărțitori, dați de știre, puneți pe cale cuvântul sărbătorii! Fiți și voi mereu mergând, că Eu, Domnul, mereu merg, mereu vin, mereu lucrez, mereu, mereu, fiilor.

Vă iau acum de sub greutatea Mea de peste voi și Mă aplec neputințelor voastre, care se mlădiază împotriva lor în voi când Eu am de așezat la voi lucrarea cuvântului Meu în cartea sa. O, vă trebuie putere pentru Mine și vă trebuie sănătate, dar nu uitați, fiilor, o, nu uitați că Eu, Domnul, am venit pe pământ pentru suferință, și tot așa am petrecut mereu. Voi însă sunteți slabi și mici, iar pentru Mine vă trebuie curaj sfânt, pentru care vă trebuie sănătate, ca să puteți duce lucrul Meu cel greu. Așadar fiți sănătoși, fiți de la Mine plini de vlagă, și pentru Mine s-o folosiți, căci Eu fără voi nu am, o, nu am mers și lucru și cuvânt peste pământ, fiilor. Amin, amin, amin.

25 martie/7 aprilie 2016